

Πανηγυρική Ομιλία για τα 60 Χρόνια του Συλλόγου Κρητών Μονάχου

Πανοσιολογιότατε πατέρα Γεώργιε

Αξιότιμε κύριε Κοδελλα Γενικέ πρόξενε της Πατρίδας μας στο Μόναχο

Αγαπητή φίλη Πρόεδρε της πανευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Κρητών
κυρία Σαβιωλακη / Olowson

Sehr geehrter

Αγαπητοί εκπρόσωποι Συλλόγων και φορέων .

Αγαπητέ Στέλιο Αντωνακη πρόεδρε και μέλη του διοικητικού
συμβουλίου του Συλλογου μας

Συμπατριώτισσες, συμπατριώτες, φίλες και φίλοι του Συλλόγου
Κρητών Μονάχου και περιχώρων.

Με ιδιαίτερη συγκίνηση και βαθιά υπερηφάνεια στεκόμαστε απόψε
εδώ, για να τιμήσουμε και να γιορτάσουμε τα 60 χρόνια ζωής και
δράσης του Συλλόγου μας — εξήντα χρόνια συνεχούς πορείας,
προσφοράς και δημιουργίας.

Ο Απρίλιος του 1965 ήταν η αρχή μιας μεγάλης ιστορίας. Τότε, μια
μικρή ομάδα Κρητών που ζούσαν στο Μόναχο, με Οραμα , Πίστη
Λεβεντιά και Θάρρος αποφάσισαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους, με
κοινό σκοπό να κρατήσουν ζωντανό το πνεύμα, τα ήθη, τα έθιμα και τις
αξίες της Κρήτης μας, μακριά από τον τόπο καταγωγής τους.

Με πρωτοβουλία του αείμνηστου Ματθαίου Καρδαμάκη, και με τη
συμμετοχή και συμπαράσταση των Μιχάλη Κρασαδάκη, Γιώργη
Πετράκη και Γιώργη Τζωρακάκη, παρακινούμενοι από την αγάπη και
την προσήλωση τους στην ιδιαίτερη πατρίδα μας, αλλά και από την

ανάγκη να αυτοαμυνθούν στην αφομοιωτική δύναμη του πολιτισμού της χώρας υποδοχής.

Μπήκαν τα θεμέλια του Συλλόγου Κρητών Μονάχου, και με παρουσία 39 ακόμη Κρητών στις 14 Οκτωβρίου 1965 στο Psorheim επι της Roseheimer Str 240 υπογράφεται το πρώτο καταστατικό με την επωνυμία < All Kretischer Vereinigung Minos in Deutschland > .

Το πρώτο διοικητικό συμβούλιο απαρτίζεται από τον πρόεδρο Παράσχο Μακρυγιάννη. Ένας άνθρωπος με όραμα και πίστη, που μαζί με τους συντοπίτες και μέλη του νεοσύστατου Διοικητικού Συμβουλίου Στέλιο Δρανδακη, Γιώργο Τσορακακη , Νικόλαο Φραγγιαδακη , Μιχάλη Σχοιναρακη και Μανώλη Μανούσο, έθεσαν τις βάσεις για έναν οργανισμό που έμελλε να γίνει σημείο αναφοράς για όλους τους Κρήτες της Βαυαρίας.

Στο πλευρό τους στάθηκαν οι επίσης αείμνηστοι Στέλιος Καντυλιεράκης, Νίκος Βαλαδάκης, Μιχάλης Τσικαλάκης, καθώς και οι Μάρκος Πετράκης, Καντηλιερακης Δημητρης , Μανωλης Μανουσάκης , Γιαννης Νικηφορακης , Δερμιτζακης Πετρος, , Ανδρονικακης οι Κιαγιας Κώστας και ο Φίλος και σήμερα παρών Καλογεράς Μανώλης είναι και οι πρώτοι χοροδιδάσκαλοι μας.

Από εκείνη τη στιγμή και για έξι δεκαετίες, ο Σύλλογος Κρητών Μονάχου παρ. όλες τις μικρές αρχικές δυσκολίες υπήρξε φάρος πολιτισμού, αλληλεγγύης και ενότητας.

Μέσα από τις δεκάδες εκδηλώσεις, τα παραδοσιακά γλέντια, τα πανηγύρια και τις συμμετοχές σε φεστιβάλ, διατηρήθηκε ζωντανή η κρητική ψυχή και το ελληνικό φιλότιμο.

Ο Σύλλογος μας υπήρξε πρωταγωνιστής σε πλήθος εκδηλώσεων. Γιορτές , χορούς μουσικές βραδιές , πολιτιστικές και κοινωνικές δραστηριότητες ανέδειξαν τον πλούτο της Κρητικής Παράδοσης και

έδωσαν την δυνατότητα στις νεότερες γενιές να γνωρίσουν τις ρίζες τους.

Μέσα από την δράση του, συνέβαλε στη συνοχή της παροικίας και έφερε ποιο κοντά Έλληνες και φίλους της Κρήτης.

Ο σύλλογος αφιερώνει τον περισσότερο Χρόνο στις πολιτιστικές εκδηλώσεις με χορούς τραγούδια και την λύρα. Οι ευκαιρίες μπόλικες όπως η κοπή της Βασιλόπιτας, το ψήσιμο των Αρνιών , η μάχη της Κρήτης, το Ολοκαύτωμα του Αρκαδίου και πλήθος άλλων γεγονότων μας ωθούν να βρισκόμαστε , να γιορτάζουμε , να πενθούμε, να θυμούμαστε τους αγώνες των προγόνων μας και να τιμούμε τους νεκρούς μας

Ποιος μπορεί να ξεχάσει ?

τις παρέες που δημιουργήθηκαν και έγιναν οικογένειες, γύρω από ένα τραπέζι με καλό κρασί, τσικουδιά και τραγούδι.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει τα μεγάλα κρητικά γλέντια των πρώτων χρόνων;

Τις λύρες και τα λαούτα από τους επιτόπιους καλλιτέχνες μας Μιχάλη Κρασαδάκη Μάρκου Κοσμαδακη, Παντερη, Γιάννη Κονσολακη , Γιάννη Μαρκακη, Γιάννη Αγγελάκη που αντηχούσαν στις αίθουσες του Μονάχου και τους χορούς που κρατούσαν ως το πρωί, όπου ο πεντοζάλης έδινε τον ρυθμό και η λεβεντιά τον παλμό,!!

Τη γρήγορη και ασφαλώς πρωτοποριακή Ίδρυση του συλλόγου Μονάχου ακολουθήσαν και άλλες ιδρύσεις συλλόγων όπως στο Wiesbaden , Nürnberg, Berlin Köln , Ludwigshafen , Mannheim , Düsseldorf, Bielefeld, Hamburg . Παγκόσμιο Συμβούλιο Κρητών , του οποίου σήμερα προεδρεύει ο εκλεκτός φίλος από την Αμερική κύριος Νικόλαος Καστρινάκης.

Πρωτοστατεί στη δημιουργία της Ομοσπονδίας Κρητικών συλλόγων στη Γερμανία , σημερινή ΠΟΕ, (Παγκρήτιος Ομοσπονδία Ευρώπης) που γιόρτασε κιόλας πέρυσι τα 50 χρόνια και τις οποίας προεδρεύει σήμερα η αγαπητή μας κυρία Έφη Σαβιολακη/Olowson και την οποία ευχαριστώ ιδιαίτερα για την παρουσία της σήμερα εδώ ταξιδεύοντας από τον Βορά το όμορφο Αμβούργο για να τιμήσει με την παρουσία της το μεγάλο αυτό γεγονός του σημερινού εορτασμού μας.

Ο Σύλλογος μας δεν περιορίστηκε μόνο στη διασκέδαση. Από την αρχή είχε πολιτιστική και κοινωνική αποστολή.

Οργάνωσε εκδηλώσεις αφιερωμένες στην κρητική ιστορία, σε επετείους του έθνους, σε παραστάσεις, σε μουσικές και χορευτικές βραδιές, και συχνά στάθηκε αρωγός σε κοινωνικές ανάγκες — είτε στην Κρήτη, είτε εδώ στη Γερμανία, στηρίζοντας συμπατριώτες σε δύσκολες στιγμές.

Σημαντικό κεφάλαιο στην ιστορία μας αποτελούν οι συνεργασίες με την Εκκλησία μας , με το Γενικό Προξενείο της Πατρίδας μας, με άλλους ελληνικούς και ξένους συλλόγους και φορείς της Πολης .

Μαζί με τους Ηπειρώτες, τους Ποντίους τους Μακεδόνες, τους Πελοποννήσιους, τους Αιγαιοπελαγητες, τους Επτανησίους, τους Θεσσαλούς ,τους Βλάχους, τους Θρακιώτες, την Ελληνική Κοινότητα Μονάχου, το ίδρυμα Παλλαδιον, τη λέσχη Ελλήνων επιστημόνων, το Ελληνικό σπίτι και πολλούς άλλους συλλογους και φορεις συνδιοργανώσαμε φεστιβάλ, εθνικές γιορτές και πολιτιστικές εκδηλώσεις που ανέδειξαν τον ελληνισμό και έφεραν πιο κοντά όλους τους Έλληνες της διασποράς.

Στην πορεία των χρόνων, ο Σύλλογος έγινε δεύτερο σπίτι για πολλές γενιές Κρητών.

Παιδιά και εγγόνια μεταναστών γνώρισαν μέσα από αυτόν τη γλώσσα, τη μουσική, τους χορούς και τις αξίες της Κρήτης.

Η παράδοση πέρασε από πατέρα σε γιο, από μητέρα σε κόρη, και συνεχίζει να μεταδίδεται με αγάπη και περηφάνια.

Εγώ προσωπικά είχα τη μεγάλη τιμή να υπηρετήσω τον Σύλλογο από τη θέση του Προέδρου για περίπου τριάντα χρόνια.

Ήταν χρόνια γεμάτα συγκίνηση, χαρές αλλά και δυσκολίες. Μα πάντοτε υπήρχε μια κοινή δύναμη που μας κράτησε όρθιους: η αγάπη για την Κρήτη και η ανάγκη να μείνουμε ενωμένοι.

Και κάθε φορά που βλέπαμε τα νέα μέλη να φορούν την παραδοσιακή κρητική στολή, να χορεύουν τη σούστα, η τον πεντοζάλη, να τραγουδούν μαντινάδες / καταλαβαιναμε ότι ο αγώνας άξιζε.

Στάθηκα δίπλα σε ανθρώπους που έδωσαν τον εαυτό τους, που δούλεψαν αθόρυβα, με αυταπάρνηση, και ανιδιοτέλεια χωρίς να ζητήσουν τίποτα για τον εαυτό τους — Και επιτρέψτε μου να αναφέρω μερικούς κινδυνεύοντας φυσικά να ξεχάσω πολλούς.

Αναφέρω για συντομία μόνο επίθετα οικογενειών

Μανταλενακης, Μπουρδακης, Κοσμαδακης, Μαθιουδάκης, τον διεθνους φημης καθηγητή κύριο Φθенаκη, τους γιατρούς μας Μορακης, Παρασυρη, Μειμαρακης, τον Μαρκο Πετράκη, τους Μανώλης, Κώστας και Χαρίδημος Αντωνάκης, Ξενακης, Φυσαρακη, ο φίλος εκπαιδευτικός Μανωλης Χατζάκης ήταν αυτος που αναδιοργάνωσε τον Σύλλογο μας 1982 και ίδρυσε και οργάνωσε και την Νεολαία μας ΚΡΗΝΕ. τους Παραδεισανος, Νικολαρακης, Βασιλάκου, Τσιβουρακης, Ποταμιανακης Καυκαλακης, τον συνοδοιπόρο μου στα κοινά των Κρητών και επι 25 χρόνια πρόεδρο της Παγκρητικής Ομοσπονδίας Ευρώπης Γιάννη Επιτροπάκη, Σκουλουδακης, Καπαδουκακης, Ζερβουδακης, Ανυφαντακης, Ισσακιδης, Καντιλιερακης, Καπετανακης, Καλυβιανακης, Φακηδαρης, Βαλαδακης, Δερμιτζακης, Κοζυρακης, Αγγελακης, Μαρης, Κονσολακης, Κανακης, Βενετικος, Πεδιαδιτακης, Σαλουστρος, Τσικαλακης, Στρατακης, Σκουντριδακης, Φραγκιαδακης, Κακουλακης, Σπαθουρακης, Ξυλουρης και τόσους άλλους.

σε όλους αυτούς χρωστώ ένα μεγάλο “ευχαριστώ”

Σήμερα, σε αυτή την ιστορική στιγμή, τιμούμε όλους όσοι πέρασαν από τον Σύλλογο:

τους ιδρυτές, τα παλαιά μέλη, τα Διοικητικά Συμβούλια, τους μουσικούς, τους χορευτές, τις γυναίκες που ετοίμαζαν τα τραπέζια, και όλους όσοι κράτησαν άσβεστη τη φλόγα της κρητικής παράδοσης στο εξωτερικό.

Και ταυτόχρονα, κοιτάζουμε μπροστά.

Στους νέους ανθρώπους, στα παιδιά και τα εγγόνια μας, παραδίδουμε τη σκυτάλη.

Είναι στο δικό τους χέρι να συνεχίσουν το έργο, να φέρουν νέες ιδέες, νέα πνοή και να οδηγήσουν τον Σύλλογο σε ακόμη πιο δημιουργικές εποχές.

Ο Σύλλογος Κρητών Μονάχου δεν είναι απλώς μια οργάνωση.

Είναι κομμάτι της ψυχής μας, είναι η γέφυρα που ενώνει την Κρήτη με το Μόναχο,

είναι η απόδειξη ότι όπου κι αν βρεθεί ο Κρητικός, δεν ξεχνά ποτέ τον τόπο του.

Η ιστορία του συλλόγου μας είναι η ιστορία μας, της παροικίας, της μετακίνησης, της ρίζας που κρατιέται, της νέας πατρίδας που αγαλλιάζει.

Ας ευχηθούμε, λοιπόν, τα επόμενα εξήντα χρόνια να είναι ακόμη πιο πλούσια,

με τον Σύλλογό μας να παραμένει φάρος πολιτισμού, σημείο αναφοράς για τον ελληνισμό, και σύμβολο ενότητας, φιλίας και λεβεντιάς.

Και πριν κλείσω επιτρέψτε μου να αναφερθώ με ειλικρίνεια στο πρόσφατο γεγονός που συγκλόνισε όχι μόνο την Κρήτη, αλλά και ολόκληρη την Ελλάδα .

Στο χωριό Βοριζια του δήμου Φαιστού , στο νησί μας, σημειώθηκε πριν μερικές μέρες μια αιματηρή αντιπαράθεση μεταξύ οικογενειών/

πυροβολισμοί , νεκροί , τραυματίες / σκηνές που θυμίζουν τα χειρότερα.

Θέλω να ξεκαθαρίσω με όλη τη δύναμη της καρδιάς μου .

Αυτή δεν είναι η Κρήτη που εμείς γνωρίζουμε και αγαπάμε.

Η Κρήτη δεν είναι βία, εκδίκηση , δυστυχία. Η Κρήτη είναι λεβεντιά, είναι παράδοση, είναι αγώνας για το καλό. Η πραγματική Κρήτη δεν αφήνει πίσω της αίμα και πόνο, αλλά αφήνει Φως και ελπίδα.

Ο πολιτιστικός μας σύλλογος , ο οποίος σήμερα γιορτάζει εξήντα χρόνια ζωής, έχει χρέος να αναδείξει το ακριβώς αντίθετο. Ότι η Κρήτη δεν είναι απλώς Τόπος , είναι τρόπος.

Τρόπος να Ζεις, να αγαπάς , να σέβεσαι, να προσφέρεις.

Τέλος Θα ήθελα να συγχαρώ τον Προέδρο μας κύριο Στέλιο Αντωνάκη και τους αμέσους συνεργάτες του στο Διοικητικό Συμβούλιο για την οργάνωση του τριήμερου αυτού εορταστικού προγράμματος και να σας ευχηθώ καλή συνέχεια στο έργο σας.

Χρόνια πολλά στον Σύλλογο Κρητών Μονάχου!

Ζήτω οι ιδρυτές και τα μέλη του!

Ζήτω η Κρήτη μας, ζήτω ο Ελληνισμός!

.Σας ευχαριστώ.

Μανώλης Κουγιουμουτζης